

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminică Învierii Domnului. Sfintele Paști

În cer și pe pământ e praznic de înviere. Eu Însumi, Eu, Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat, Eu Însumi în amintirea învierii Mele rostesc salutul cel pentru Paști: Hristos a înviat! Eu Însumi Îmi slobod glasul peste toată suflarea care-L laudă pe Domnul: Hristos a înviat! Păsările toate de pe pământ și din văzduh, animalele toate după felurile lor, vietățile de pe pământ, de sub pământ, din văzduh și din ape, toate Mă cunosc de Stăpân și de Dumnezeu al lor, toate Îmi cer și Îmi dau, Îmi dau slavă și închinare, Îmi dau ascultare și-Mi dau iubire cu glasul și cu lucrarea lor, iar Eu le dau în ziua aceasta mângâiere și înviere și le spun lor: Hristos a înviat!, așa cum și ele toate spun în această zi, căci și ele spun: Hristos a înviat!

La toți oamenii care au fost și sunt și vor fi și se vor naște pe pământ, la toți le spun salutul învierii Mele: Hristos a înviat! O, nu e nimeni dintre oameni să nu creadă că este Dumnezeu, dar trufia și lașitatea îl țin pe om pe căile deșertăciunii și îl îngâmă împotriva Mea ca să se arate el luptător cu puterile cele de sus, în fața cărora ar trebui să-și recunoască păcatele și toate deșertăciunile lui cele împotriva lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, n-am căzut în lupta omului cu Mine, ci a căzut omul, iar Eu vin cu învierea, căci Eu am înviat dintre cei morți ca să le dau oamenilor înviere, să dau iertare celor ce-și văd greșalele căutându-Mă să-i împac cu Dumnezeu, căutându-Mi bunătatea și cerându-Mi mântuirea, iar Eu nu lucrez cum lucrează omul de pe pământ cu cel vinovat, ci lucrez îndreptarea și iertarea omului care nu-și iartă păcatele, ci apasă pe ele înaintea Domnului, iar Domnul îl iartă pe cel credincios, pe cel ce se scoală din moarte. O, cum să nu-l iert pe cel ce bate să capete înviere, pe cel ce știe cu înțelepciune de sus să-și privească și să-și vadă păcatele și deșertăciunea lor? O, cum să nu dăruiesc Eu înviere ca un înviat?

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Hristos a înviat! Și trec prin mijlocul tău cu grăierea Mea și o dăm apoi peste pământ ca să ia din ea cine voiește să ia. Hai să dăm acum neamului român salutul cel pentru Sfintele Paști și să grăim cu el în zi de praznic de Înviere, căci grăierea Mea este în mijlocul tău cu cei cu care Eu, Domnul, grăiesc, și apoi merge ea și se așează.

O, neam român, Hristos a înviat! Eu, Domnul Cel înviat, îți vestesc praznic de înviere. Eu sunt cu mângâierea și cu învierea. Eu sunt cu duhul păcii, împărțind din el. O, să fii cuminte, să fii cuminte și credincios venirii Mele la tine și grăirii Mele de peste tine, Eu așa îți doresc. O, nu te îndoi de învierea Mea dintre cei morți, nu te răci de ea, căci au înviat odată cu Mine sfinții cei adormiți până atunci și au intrat în sfânta cetate și au vestit pe Domnul, Care le-a dăruit lor în-vierea în ziua aceea. Mă rog Tatălui Meu în zi de praznic de Înviere, Mă rog din mijlocul tău, de pe vatra ta Mă rog să te ajute El să faci tu voia Mea pe pământ între neamuri, căci cei ce beau și mănâncă și curvesc și fumează și fură și mint și fac toate cele împotriva lui Dumnezeu și a vieții lor, aceia nu fac voia Mea nici în zi de praznic de Înviere și se duc înapoi și încolo pe pământ și-și fac rost de petreceri proaspete și nu merg la o slujbă sfântă ca să-L laude pe Domnul pentru toate darurile coborâte din cer peste ei: soare, lumină, vânt, apă, hrană, mângâiere și toate într-una: iubirea Domnului pentru om.

O, nu dau oamenii slavă și mulțumire Celui ce ține cerul și pământul în palma Sa, ci își dau unii altora slavă și nu știu de nici un fel de stăpân peste ei, și vai celor fără de ocrotire lor! O, fii români, primiți-Mi rugămintea pe care v-o fac și ascultați de ea. Împărțiți-Mi cuvântul, fiilor, dați-l unul altuia și hrăniți-vă cu duh de înviere și de iubire, că are omul nevoie de înviere din păcat, chiar dacă el nu știe această lipsă în care viețuiește. Am grăit înainte de răstignirea și de învierea Mea și am spus deslușit că este rai și că este iad, și i-am spus tâlharului care M-a mângâiat din dreapta Mea de pe crucea lui împotriva celui din stânga crucii Mele, care Mă defăima, i-am spus celui ce M-a mângâiat și M-a rugat pentru el: *«Astăzi vei fi cu Mine în rai!»*. M-am dus în iad după răstignire, M-am dus în locuința morților și i-am înviat pe cei sfinți și au mers ei

înaintea Mea în Ierusalim mărturisitori cu dovezi deslușite, și am arătat prin acestea că este rai și că este iad și că între acestea două este Dumnezeu Cel înviat.

Iată, iarăși vin pe pământ, și Mă fac cuvânt în mijlocul tău, neam român, și-ți grăiesc ție acum, și te rog să fii credincios că Domnul grăiește cu tine și te roagă să-L vestești că El vine la tine și te povățuiește și te cheamă spre duhul iubirii de Dumnezeu, ca să semeni tu cu Domnul pe pământ. Aș vrea să te învăț cum să-L iubești pe Domnul. Mai întâi îți trebuie bunătate și o dovadă frumoasă a duhului bun și a lucrului bunătății, și-ți trebuie apoi roade ale acestei lucrări. O, îți trebuie milă, nu judecată pentru semeni, și îți trebuie pentru aceasta duioșie. Duiosia ține sufletul cald ca o mamă asupra rodului ei, al copilului ei, pe care-l veghează cu iubire. O, îți trebuie nepăcătuire, fiu român. De câte ori te trage spre el păcatul, tu trage-te cu dorul și cu dragostea spre Cel ce a murit și a înviat pentru ca tu să ai viață și înviere și mângâiere, și nu te du spre păcat când păcatul te trage, căci plata păcatului când vine este grea de purtat și de străbătut prin ea, fiindcă ea ori îl moaie, ori îl asprește pe om.

Iată, te învăț cum să-L iubești pe Dumnezeu, fiu român, și să nu uiți pe cale de Cel ce te învață, să nu uiți de Mine când ar sta în fața ta cineva care ți-ar spune că acolo la Pucioasa nu este Dumnezeu în cuvânt și că este minciună, și, din contra, să arăți prin pilda noii tale vieți și purtări că Domnul are putere de înviere din păcat peste om de acolo, din locul de unde este coborârea glasului Său ca să-Și semene pe pământ cuvântul Său, cu care Se ține după om ca să-i dea lui mângâiere și înviere.

O, cum să nu grăiesc cu tine mult, neam român, fiu român? Cum aș putea să nu-ți grăiesc aparte când pe vatra ta Mi-am întocmit staul ca să cobor în el cuvântul Meu, așa cum grăiam peste cortul lui Moise și vesteam lui Israel cuvântul Meu? O, vreau să te fac popor tare între popoare, dar prin iubire de Dumnezeu și de semeni să fii tu tare, că nu e de învins un așa popor cu care este Domnul și îl poartă de mână prin furtuni.

O, Mi-e jale de la cei ce stăpânesc peste tine cu nedreptate, cu necredință, cu neînțelepciune și cu ne iubire de Dumnezeu și de țară, Mi-e jale de la ei, popor român! O, de atâtea ori am strigat peste tine trezire în vreme rea și grea, și tot așa te strig și acum, în zi de praznic de Înviere: O, scoală-te și dă de peste tine pe cei ce nu iubesc țara, ci doar petrec petrecerile lor și iau pentru ele din avutul țării. O, roagă-te Mie să cadă de pe scaune cei ce te stăpânesc cu nedreptate și cu mâinile nespălate. Hai cu unire să lucrăm și să punem la locul lor dreptatea și mila și iertarea și pacea și buna orânduială precum în cer! O, scoală-te, neam român, și caută în mijlocul tău pe cei cu duhul subțire, pe cei care văd și înțeleg, și caută tu să ai căpetenii peste tine fii destoinici din mijlocul tău, căci vai de cetatea care nu are conducători peste ea, ci doar jefuitori!

O, e multă nedreptate lucrată de sus în jos în mijlocul tău, neam român! O, scoală-te și vezi ce este de făcut cu toată soarta ta, că tu nu mai ai acum peste tine veghetori pentru viața ta, o, nu mai ai, și mișună mult nedreptatea dinspre vârf prin țară. O, trezește-te când vezi că nu e bine. O, trage clopoțelul ca să se audă și să nu fii tras spre întunericul celor ce s-au așezat sus pe scaune ca să le fie lor bine și cinste, iar tu nu mai ai acum peste tine veghetori cu milă, o, nu mai ai, și voiesc să te ajut și să te povățuiesc, că Mă doare să te știu sub mâini care te țin sub voia lor. O, de când nu mai este la locul cârmei cel ce-și iubește cu foc în inimă țara și neamul, veghind cu iubire și cu grijă peste soarta țării, de atunci s-a pus parcă zăbranic peste fața ta, o, țara Mea de azi, iar ceea ce Mă doare este că tu taci și nu te scoli la veghe și la descătușare de sub cei ce n-au milă de tine și n-au dragoste de țară ca să facă în tine armonie, căci n-au decât duh de trufie și de nepăsare și de neveghe pentru țară. O, scoală-te și lucrează-ți salvare și caută cu călăuză peste tine, dar caut-o ca s-o găsești, caută din loc în loc, și să nu fie pe nicăieri fără cârmă peste ei fiii români. Iată, nu se pot uni într-un singur duh și lucru cei ce se dau că-ți vor binele, dar dacă ei nu pot fi una, pot ei să-ți facă ție bine? O, nu pot aceștia să-ți facă bine, căci unii se țin de scaune, iar alții dau să le ia pentru ei, și nu așa e puterea și lucrarea ei, ci este altfel, și iată, roagă-te Domnului să caute ajutor pentru tine, neam român.

O, Tată scump al Meu, caută Tu cârmuitori cu milă de țară și de neam pentru neamul român, căci fiii acestui neam sunt robiți acum sub cei fără dragoste de țară, dar lucrează Tu, Tată, și fă bine și fă lumină peste neamul român! Amin.

În zi de praznic de Înviere Eu, Domnul Cel înviat, am umblat la duhul neamului român ca să-l răvășesc și să-l trezesc de veghe, că se suie durere la cer dinspre cei ce s-au așezat acum să stăpânească peste țara română fără să iubească acest neam și acest pământ binecuvântat, și va fi să lucrez Eu, Domnul, pentru soarta acestui neam, că am în planul ceresc acest pământ și neam și am lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ pe vatra lui.

Acum, popor al cuvântului Meu, te așez iar și iar în ascultare de Dumnezeu, în viață călăuzită și vegheată, și nu uita de firea cea înnoită cu totul dacă te-ai făcut copil al cerului pe pământ. Cel ce voiește să stea lângă Mine, acela numai prin ascultare poate să voiască aceasta. Iubirea cea dintre frați trebuie să fie ca și cea dintre Mine și Tatăl, ca și cea dintre îngerii Mei, căci trebuie ca în cer să fie ea pe pământ. Duhul dezvinovățirii să nu se pomenească în inima și pe limba fiilor cerului pe pământ, iar duhul iscodirii nici atât, o, nici atât, ci numai duhul cel mai cuminte, cel mai duios, cel mai plin de griji pentru cele ale ordinii desăvârșite, întregi întru toate și pentru toate, ca să fie pace și dreptate, iar dreptatea lucrurilor să n-o socotească oricine cu inima și cu limba sa, căci trebuie numai cu ascultare să vă fie toată lucrarea, fiilor. Iată, neamul român nu are, nu mai are călăuză și e numai dezbinare peste tot între fiii români și zic ei că așa este în politică, iar zisul lor nu-i scapă de vina de a nu avea iubire între ei și unitate pentru mersul țării. Între voi însă să fie și să se lucreze cu călăuzire, fiilor, și nu toți pot fi călăuze și nu trebuie așa, ci trebuie duhul ascultării să vă fie vouă mântuitor, iar ascultarea să vă fie chiar iubirea pusă în lucru, fiilor.

O, fiți înțelepți cu multul peste tot, căci fiii lui Dumnezeu nu trebuie să ațâțe Duhul Domnului, ci trebuie să-L roage, să-L înduplece, să-L aștepte și să-L lucreze împotriva oricărei furtuni, care pe neștire ar da să vină și să bată, iar voi să învățați să ascultați de cei ce între voi îi spun furtunii: Taci! Atunci trebuie furtuna să se supună și să tacă și să nu facă pe nicăieri stricăciuni, căci pilda răului cel de după furtună a fost multă, și din rău trebuie să învățăm să ne ferim de rău, fiilor. Voi sunteți sub sarcină grea, și trebuie să ascultați de duhul înțelepciunii și al ordinii, și să vă primiți unii pe alții pentru această lucrare, că numai sarcini avem de purtat și de mișcat, chiar dacă se simte multă osteneală pentru lucrul care trebuie purtat.

Iată, se apropie iar și iar strângerea la izvor a celor ce așteaptă să vină zile de slavă a Mea aici cu Mine și cu voi, iar vouă vă trebuie putere bună și pace și armonie în toate cele grele pe care le aveți de lucrat mereu. Eu, Domnul, vă dau ajutor de sus și de jos, de lângă Tatăl și de lângă voi, și vă trebuie iubire mereu pentru ca să cunoașteți tot statul Meu lângă voi.

O, feriți-vă de clipe de încordare, fiilor, iar de la mijloc să se spună mereu oricărui fel de furtuni: Taci! Și ea să tacă numaidecât și să se supună.

Peste toată suflarea aduc mângâiere Eu Însumi în zi de Paști sfânt și vestesc vestea învierii Mele: Hristos a înviat! O, și voi veni cu mama Mea Fecioara și cu izvor de tămăduiri, că peste cinci zile se strâng creștini la izvor pentru apa cea tămăduitoare prin rugăciune și prin duhul și harul mamei Mele, care tămăduiește, și trebuie să punem masă și din cer și de pe pământ, fiilor.

Eu, Domnul, le mulțumesc cu aplecare celor care vă ajută pe voi aici sub greu, și vor fi mult și dulce răsplătiți cei care nu se cruță pe ei înșiși pentru ca să stea lângă Mine și lângă voi sub crucea Mea cea de azi cu voi. Așa învață să fie creștini cei ce vor să fie adevărații Mei fii, cu multă și mereu umilință dăruindu-se ei.

Hristos a înviat! Peste toți și peste toate să se așeze acest cuvânt mângâios.

Hristos a înviat! Să se bucure de această bună vestire cei din rai și cei din iad! După două mii de ani de la venirea Mea pe pământ Fiu al Omului și de la învierea Mea de după răstignirea de pe cruce, Eu Însumi vin și grăiesc cuvânt peste pământ, și toată făptura, toate vietățile, toate cele cu suflet viu Mă cunosc și-Mi dau slavă și-Mi cer și-Mi dau, și tot așa aş vrea să fie și omul

care este deprins cu răul obicei de a Mă părăsi pentru el însuși de multe, multe ori, chiar dacă Mă cunoaște și Îmi știe voia.

Iar și iar peste toți și peste toate să se audă din gura Celui înviat vestea cea despre Sine: Hristos a înviat! și să fie mângâiere și înviere.

O, pace ție, popor care Îmi slujești aici lângă izvor, căci oaspete din cer pe pământ Mă fac când vin la tine cuvânt. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 2015